

„АСТАВА“ излази трипут
у недељу, ередом, петком
и недељом
Ц: а је на годину 14. еор
на по год. 7 еор. на чет-
врт године 3 еор. 50 пов.
а вр. за Аустрију, а за Ср-
бију на годину 140 гроша
на по год. 70, а на четврт
године 35 гроша.

АСТАВА.

Оглави се рачунају по ко-
личини врста, које из гар-
монта заузимају, и сваку
врсту плаћа се за први пут
5, за сваки даљи пут 4 и
осим тога за жиг увек по
30 и. Дописи се шаљу у
редишту а предплата ин-
серати администрацији „А-
СТАВА“ у Нови Сад, у кући
број 888. код „латног јел-
порога.

Број 107.

У Новоме Саду, у среду 10. септембра 1869.

Год. IV.

У Новом Саду 8. септембра.

У Француској немогу духови још да се примеће, ма да званични листови пишу, да цар одраваљава. По јавним листовима разнесе се разни гласови: да ће цар оставку дати због своје слабости, и неспособности за даље владање; да ће сина свог узети за сувладе-теља, да ће закон о регенству променити, и т. д. По постојећем закону регенство би припадало царици Евгенији, и уз њу би био савет регентства, који би се састајао из чланова тајног савета и два најсроднија принца. Тајни саветници сад су: министар финансије Мањ, маршал Ваљан, Персини, барон Друјен, и Ла-валет. Лист принца Наполеона, „Опнијон национал“ јако ради за регенство принца Наполеона, на што „Фигаро“ одговара: боље републику, него владу принца Наполеона; и цар држи, да је принц опасан по његовог сина. С друге стране царица је јако онемишела, к тачко ће народ француски поднети срамоту, да њена жена њиме влада. „Рапел“ лист републикански републиканца саопштава чланак Виктора Хуго, под насловом „петоро деце Француске“, у ком се разлаже, како су деца тирана на престолу пролазила. Он напомиње изреку Наполеона III. коју је написао, док није цар био; он је казао: „да они никад невуку користи од свога злочина, који своје руке у крв замоче“, и показује на примеру Лудвига XVII. Наполеона II. гроза од Шам-бора, и гроза од Париза, како се све то изпу-нило, и прорече, да ће се то и на Наполеону IV. догодити. Наполеон III., вели, владао је дуже од царице Бурбонаца, дуже од Луи Филипа, дуже од Наполеона I. и Лудвика XVI.; то је, вел, најдужа монархијска влада, која је од Лудвика XV. позната. „Наполеон III. вели, обећава нам Наполеона IV. чекајмо и надајмо се! Од 76 година овамо Француска има петог престолонаследника. Од прва четири два су мртва, два у изгнању, а онај, који је казао, да „нико нома користи од свог злочина, који руке у крв замоче“ отац је петог наследника.“ Тако се сад у Паризу писати сме.

По овима стручним вестима цар Наполеон неможе дуго живети, неколико недеља, неко-лико месеци дана. Над његовим гробом јамачно ће удружити република у Француској, тим пре, што нема ни у породици, ни међу при-стаљцима његовим, кои би га заменили могао. Француска је либерална и републиканским мислима и тежњама здраво напојена, као што последни избори показују, и као што то симтоме данашњег јавног мњења сведоче. Републиканска странка истина нема оријашког човека, који би народ за собом повести кадар био — али република и не треба оријашки људи, а какви и треба, Французи у земљи и изван земље доста има. Француска република повуће је за собом и Шпанску и Италијанску. Справа од ти евентуалности утишала је распу међу Бизмар-ком и Бајетом, и можда је повод гласу, да ће се Бајет са Горчаковым око Женеве састати — али све то неће струју зауставити, која се на западу Европе спрема, и која ће по свој прилици по средини Европе разлити се.

Кнез Карло одпутовао је из Беча у Париз, одкуда ће у Берлин; глас је, да ради, да се прогласи за краља Романје.

Прим је имао у Паризу приступ цару Наполеону; задатак му је, да изради посред-вине Француске и Енглеке код северно-амер-ијанске републике, да ова непризна Кубу за страну, која има право рата. Прим је посећа-вао и уреднике више либерални листова, и самога уредника „Рапела“, кога је уверавао, да ће на руци бити, да се у Шпанији репу-блика завесе. Међутим се говори, да ће Се-рано бити краљ, а овога кнез да ће узети Примов син — ако смрт Наполеона конце не смори.

У Ловани предложено је на контресу мира и слободе Лемоније, да се одлучи и изрекне ово: 1. да је конфедерација народа под именом „савезни држава европски“ једино средство, да се европски мир утврди; 2. да форма управе ови држава буде федерална, и републиканска, т. ј. да буде основана на начелу народног суверенитета, и да се аутономија поједини чла-нова конфедерације поштује; 3. да организација те владавине буде така, да се може усавршати; 4. да европска конфедерација свакоме свом члану гарантује: а, суверенство и аутономију, б, личну слободу; в, право гласа; г, слободу

штамп; д, право скупа и удруживања; а, слободу савести, т. ј. вероисповести; ж, сло-боду рада без експлоатације, т. ј. без да један на рачун другог живи; в, праву и личну одговорност сваког члана извршне власти; 5. да ниједан народ неможе у конфедерацију ступити, док нема: а, общте гласање; б, право одобрења и неодобрења пореза; в, право рат огласити и мир закључити; г, право, да поли-тичне и трговинске уговоре склапа, и одобрава; д, право, да свој устав сам усавршава. Виктор Хуго, као почасни председник рекао је међу осталим: да је први услов мира ослобођење; зато је ослобођење нуждан покрет, који ће последњи, и рат, који ће крајни бити.

Сисак и Панчево о војничкој граници.

Таман је на ред дошло било, да у овом броју листа још коју о нашој војничкој кра-ини, нарочито поводом чланка у „Панчевцу“ под насловом „Судбина војне границе“ про-говоримо, кад нам две обштинске манифестације о тој ствари до знања дођоше, и то из Сиска, и из Панчева — из та два како географским, тако и трговинским положајем своим најзна-менитија места у граници. Те су изјаве тим значајније, што Панчево међу комунистским варошима по интелегенцији прво, по родољубљу пак једно од најодличнији места заузима, и што је Сисак станиште политичног листа „Зачочника“, кога су два уредника из два раз-на пребашња табора, један из табора „По-ворове“ или слободоумне народне, други из табора „Домобранове“ или тако зване „само-сталне“ странке хрватске, и кои су без сумње своим новим листом и присуством утица на Сисачку изјаву имали.

Основе и разлоге Панчевачке изјаве још незнамо; Сисачку пред собом имамо. Ми ћемо јевгру обе изјаве у главном сравнити и оце-нити.

Обе изјаве слажу се у том, да се ограда учини, или ти протест даде противу тога, што се граница прво: „парче по парче“, друго: без саслушања границе о свом даљем положају и одношају озгоре разрешити кани. Обе ишту дакле, да се граница саслуша, и да донде на-равно „status quo“, постојеће стање остане. Но што се тиче начина, на кои да се крајна саслуша, ту се те две изјаве, те две обштине разлаже. Панчево жели граничарски „сабор“, јамачно из разлога, кои је у „Панчевцу“ на-веден, кои каже: „ми смо убеђени, да би пред-ставништво народа, кои у граници живи, на сабору граничарском најбоље знало, и умело пронаћи средства и начине, како да се грани-ца помогне, како да се преобрази у држа-воправном и административном погледу, и да осим тога представништва у дослуду с владаоцем нико други нема права буди шта решавати.“ Сисак пак иште: „да се садашњему, своју мисију, којој беше сазван, већ до краја изведшу хрватско-славон-ском сабору даде „папутак“, да онај изборни ред, који би год. 1866. суделовањем свију странака, и правни интереса земље, а на посе војничке крајне примљен, омет прими, или — да исти сабор (у случају „непрегазне“ формалне препреке) према начелима од год. 1866. какав други сходни изборни ред Пег. Величавству на потврду поднесе, на темељу кога би се на то нови сабор са избра-ницама заступницима крајне састао, и потребни уговор уговори“, до тога пак „ваљало би оне крајни намешене, и већ довољно на све стране „размогане“ реформе без икаквог отежања оживотворити.“

Види се дакле, да се ове две изјаве у путу и начину битно разликују. Панчево тражи граничарски сабор, Сисак пак тражи нов са-бор провинцијала и крајне, наравно хрватско-славонске крајне у сабору, и могло би само овда на једно изићи, кад би се узело, да грани-чарски сабор само на то позван и сазван буде, да изјави, да судбину своју хоће да са про-винцијалом заједно, и то што се хрватско-сла-вонске крајне тиче, на земаљском сабору у Загребу решава. Али би граничарски сабор као особено самостално тело могао и другчије решити, па да и не питамо сада, да ли Пан-чево на то иде, доста је констатовати, обеле-жити, да је то могуће, па да битно разлику не само у форми, него и у суштини ствари

међу Панчевом и Сиском означимо, јер првome је излазна тачка самостална индивидуалност границе, по којој се она за себе органисати, или другој земљи придружити може, другome је то решена ствар, куда крајна, нарочито хрватско-славонска припада, наиме да је са-ставни део тројне крајевине, и само то се и-ште, да оба саставна дела заједно на ново по-ложјај и одношај свој према Угарској означе, или тако звани „погодбени закон“ под реви-зају узму.

Кои је од ова два пута и начина корект-нији, и целиходнији?

То зависи од цели, коју ко пред очима има. Ако је цел трајућа самосталност, или боље рећи особљивост и одељеност крајне, онда је наравно први пут једино целиходан.

Ми нећемо сад да се упуштамо у то пи-тање, како та ствар с државоуправне стране стои, да ли граница има своје самостално др-жавно право, или по тако званом историјском праву овамо или онамо припада; за нас у др-жавним и међународним одношајима историј-ско право само онда важи, ако се на правди оснива, где је дакле само позитивни израз при-роднога права; шта више, дамо би се баш са историјске стране доказати, да је управо онај предео, где је сад хрватско-славонска крајна, са горњим делом Далмације колевка државног права, кога је одломке хрватско-славонски провинцијал задржао — али је питање, да ли у интересу нашега народа лежи, да граница и даље, да дуго буде за себе?

Мислимо да никако не.

Граница би за себе или као милитарна, са бољим или лошим реформама, или као цивилна постојала. У првом случају био би уставан живот у њој илузоран; овоме мислимо не треба доказа. Осим тога граница под војничком ко-мандом велика је сметња ослобођењу нашег народа с оне стране Саве и Уне; она је живи шлот и кордон између духовне струје народа с ове и с оне стране; она би напо-следку могла послужити за оруђе, да се и-сточко, или боље рећи србско питање у ко-рист Аустрије реши. Као цивилна област, била би слаба да уставни и аутономни живот према Бечу одржи, да и не спомињемо, да се њој за љубав не би тријализам у монархији заво-дио, где би т. ј. крајна имала положај раван „Цив- и Трансвајтанији“, и да јој Цивајтани-ја не би већу, а ни онолику аутономију на-менула, колику н. пр. млого већа и пријазнија Галиција има. Након било војничком, било ци-вилном самосталности постигло би се само то, да нити једна ни друга половина србско-хр-ватског народа с ове стране не буде довољно јака, да државоуправну аутономију себи изради и одржи.

Мислимо дакле, да осим ратног министр-ства у Бечу, и они званичници, кои од војене установе граничарске користи имају, никоме неможе на срцу лежати, да граница и дуже као милитарна, или као одељена област постои. Интерес и уставности, и народности, шта више и самог ослобођења нашег народа с оне стране Уне захтева, да се крајни као вој-ничка област чим пре разреши, и да се у Хр-ватској и Славонији са осталом браћом удружи, а у Угарској једнаку судбину са својом срб-ском и романском браћом дели.

Протест противу тога, што се граница парче по парче разрешити кани, неможе бити управљен противу самог разрешивања, нити противу удружења границе са утичним про-винцијалом — него је то само с оне стране Ду-наву друго издање протеста противу чина и начина погодбе Хрватске и Славоније са Угар-ском учинене, с ове стране Дунава протест противу начина како се питање народности у общте, србско по особ решило. Парчетињем крајне одузима се овој могућност, да она као већи део свој глас о „погодби“ са Угарском даде. Протест противу тога ништа друго није, него опозиција, одпор противу онаке „по-годбе“, и противу Раухова насиљства. Овај се одпор пасивно и активно водити мора донде, докле год не падне Раух и његова зграда.

Граничарско је питање бедем, из'а кога с оне стране Дунава противу Раухове „погодбе“ и „системе“, с ове стране „Дунава“ противу мађарске централизације војује. Истина да би и граничарском сабору могла „погодба“ са Угарском на претрес, примедбе, или ревизију поднети бити — али да и некапитујемо то,

неби ли се на граничаре подобна пресија чинити могла, свакако би одвојено протресање исте ствари непрактично било, и предпостављало би „погађање“ између србско-хрватског народа у провинцијалу и граници; као што граница има право непристајати слепо и ћутећи на оно, што је провинцијал решио, баш да је слободно, и без пресије решио, тако и провинцијал има право на то, да и граница о заједничком од-ношају према трећем не решава без њега. Заједничка контрола само се у истом сабору целиходно извршавати може, која би за обе стране тим безопаснија била, што би обе стране подједнаке биле; у тој заједници била би и јачина према трећем. Ми се дакле у ствари са двема обштинама, Панчевачком и Сисачком слажемо, пут и начин од Сисачке обштине означен пак држимо за коректнији и цели-ходнији.

Можда ниједан пут неће цели водити; Беч је научио србски и хрватски народ за своју лопту, за своје оруђе сматрати и употребља-вати, и сад је гроф Менсдорф-Пуљи, кои је 1860. године Србе у Врјоводини погазио, из Беча отишао у границу у намери: „да избави за Аустрију, што се још избавити даје“, као што је једном генералу Србо-Хрвату у Бечу казао; ми знамо, шта то значи „избавити за Аустрију, што се још избавити може“, т. ј. што скупљи пазар са границом учинити, и или времена добити, да се у граници још којешта, тобоже на њене цели изпродаје, или да се већа квота за Цивајтанију на рачун разре-шења границе извојује — но баш зато треба да је наш народ на опрезу, да својом иници-јативом и акцијом воду на туђу воденицу не тера, да својом руком другом кестене из ва-тре вади, но да у своју корист ради.

Што нам се у представи не допада, то је дух и тон, кои представку провејава. То вековечно клањање ваља једанпут да престане.

Клања се до земљице црне за указ од 7. (19.) авг. кои и не каже, да ће се сва грани-ца разрешити, него само да ће се две пу-ковније и сатније разрешити, кои нарчетање границе санкционише. Ако несмемо на дру-гога кривцицу бацати, него на „само“ савет-нике, онда немојмо ни тамања просипати. Тај таман нашем је народу млого наудно. Иначе „представа“ слави на поле федерално-дуали-стично, на ком смо ми и онда били, кад нам и „Позор“ и „Домобран“ замераше.

„Либерте“ о чешкој опозицији.

Журнал. Ем. Жирардена, париска „Li- berté“ доноси о чешкој опозицији следећи чланак:

„Борба међу органима грофа Бизмарка и грофа Бајета, на сваки начин није имала ме-ста; ми смо пропутовали Чешку и Моравску, и уверили смо се, да је чешки покрет тако огромна значаја, да је чудно, како се аустро-угарска влада може према пруској постављати у ратоборан положај.

Одкуда истиче тај покрет? Једни га међу на рачун грофа Бизмарка, други га приписују руској интриги. Прави узрок раздражености чешке лежи у томе, што Чеси нису задовољни, и што они хоће свој стари устав, који им је после битке на бјелој гори, и после пада Прага одузет; шта више, Чеси теже на супрот ује-дињеној Немачкој, да оснују славенско једин-ство. Неће они оцепеље од Аустрије, али траже за себе иста она права, која је Угар-ска задобила.

Чешка опозиција, или боље рећи, чешка народна странка није састављена из револу-ционара и завереника, она се не скупља на погајне састанке и на скривена места, нити растурује из каквих тајних лабораторија раз-дражљива писма и прокламације по народу; неустрашљиво и храбро корача она на законитом путу, са уздигнутим челом тврдо и непо-колебљиво стојећи, на земљишту својих на-родних права. Да би се предпостављеној мети стигло, раде по зрелом размисљању системат-ски и мудро вође народне партије чешке, го-спода: Палацки, Ригер, Браунер, Клауди, Сладковски, Пајтхамер и властни прашке „По-литико“ Скрејшовски.

Ова су господа пробудила ту народну свест, која се сад на толиким сборовама (таборима, Meetings) по целој Чешкој изјављује. Чешким додиром људи међу собом, и измењивањем и размењом идеја, чешка опозиција утврди

Од оних издају акција по 100 форината а. в., што је наређено да се издају ради оснивања „Првог земунског акцијског друштва петролејске рафинерије“ предаје се јавној субскрипцији

300 КОМАДА

За акционара уписати се може 3., 4., 5. и 6. септембра о. г. и то:

- код Земунске штедионице у Земуну,
- Панчевачке штедионице у Панчеву,
- Пучко банке у Панчеву,
- Бачке банке за трговину и радиност у Н. Саду, и
- Г. Павла Панајотовића у Митровици.

На сваку уписану акцију има се

- 5% одма при уписивању,
- 20% после четрнаест дана по повину на плаћање,
- 25% три месеца од дана кад је друга свота положена положи.

Све се то плаћа на оном месту, где се је који акционар уписао.

У Земуну, 28. августа 1869. год.

Оснивајући одбор.

ово прелазно доба, и за посредовање између министаријалне и муниципалне системе од Деа киста понајгодније био, а по његовој тлијој нарави ваљда не би ни вул, ни хијена за друге народности био — као што се у садашњем министарству ово обоје налази.

— Онама, кои говораше о некој адреси поверења патријарху из Ст. Футога, буди на внаше, да је то можда каква соло- или будак-адреса, а по свој прилици и по све измишљена, а да је српска црквена общтина у Ст. Футогу, као така у својој седници од 24. авг. под бр. 47. закључила и послала: 1. народној странци, односно 29. посланика израз поверења; 2-го клирикалној странци израз неповерења и не-годовања, и 3-а жељу, да се патријарх са народним посланицима споразуме.

Н О В И Ј Е.

— Из Прага брзојављају „Вандереру“ да су окружни начелници упућени да изборе они посланика, који су чланови „Славенске листе“ и против који је поведена истрага, прогласе као невредне. Међу онима који се те наредбе имају бојати налази се и др. Сладовски.

— Оптужени уредник „Покрока“ због уведе царске и нарушења мира, проглашен је као невин коначном пресудом пороте.

— Мадридска је влада добила депешу из Фиоренце, која јавља да краљ пристаје уз кандидатуру Војводе од Ђонје на шпански престо.

— По гласовима из Фиоренце, савет министарски закључио је, да се комора нераспушта. Само министарство имало би да остане као што је, док се комора неотвори. Комора би се имала свршетком октобра или почетком нов. да отвори.

— Г. Бајст имао би се да састане са кнезом Горчаковым, услед чега се говора о зближењу Аустрије к Русији. — Н. С. „Преса“ јавља да путовање Г. Бајста има сасвим политичан значај; циљ путовања био би Ст. Кљуд. Бајст би био пован у Баден-Бадену код краља пруског, пре него је и своје подворење учинио.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ.

Пошт. Сомборцима, који су ме пре поласка на омладинску скупштину својом помоћу чисто знаменали (Јер ја нисам помоћи тражио), изјављујем овде најтоплију захвалност!

В у н Б а н и њ.

Т Р Г О В И Н А И О Б Р Т Н О С Т.

(Н. А.) Пешта 6. септ. Житна радња прошле седмице није била знаменита радња на страним илјацима; цена се слабо кретала; пијаце у Билевој, Франкуској, Швајци и Немачкој слабе су. У Угарској се показује противност између Пеште и провинцијали пијаца. На пров. пијацама доз је прилично јак, но цене не само да се одржавају, него и скачу; у Пешти је противан случај. Радња у Пешти била је прошле седмице незначителна, обрт спор, обрт је изнео од прилике 100.000 мер. Раж се слабо тражи, зато је и слаб обрт; цена је иста остала; јечам слабо се довози на пијацу; кукуруз се слабо тражи, обрнуто је једно 25.000 мер., зоб само за месну потребу.

Бечка берза од 6. септ.

(Званична депеша.) Обрт у шеници: 25.000 м. бан. 88 фун., у Буру 5 е. 25 н., јечам ханачки лосо Беч 3 е. 60—70 н., слов. лосо Беч 3 е. 25—35 н. Зоб појунска 50 фун. лосо Појун 4 е. 18 н. Беч. мер., угарска 45 фун. лосо Беч 1 е. 94 н. до 2 е. 20 н.

Пештанска берза и житара од 6. септ.

Цене ране.	Обрт.	Тежина.	Цена од ц. цент.
Жито бан. ново	слаб	83	4.20—4.35
" " "	"	84	4.45—4.60
" " "	"	85	4.75—4.85
" " "	"	86	4.90—5.—
" " "	"	87	5.05—5.15
" " "	"	88	5.20—5.25
" потис.	"	83	4.30—4.45
" " "	"	84	4.55—4.70
" " "	"	85	4.85—4.95
" " "	"	86	5.—5.10
" " "	"	87	5.15—5.20
" " "	"	88	5.30—5.35
" бачко	"	83	4.20—4.35
" " "	"	84	4.45—4.60
" " "	"	85	4.75—4.85
" " "	"	86	4.90—5.—
			Дољ. ауст. мер.
Раж нови	"	78—79	3.10—3.20
Јечам	"	68—70	2.40—2.65
Зоб	"	44—48	1.85—1.95
Кукуруз бан. ст.	"	—	2.35—2.40
Пасуљ	"	85	—
Проја	"	80	2.30—2.50

Цена ране у Новоме Саду од 6. септ.

Пшенице најбоље врсте беч. мер.	5.40
" " средње "	4.53
Наполица најбоље "	4.16
" " средње "	3.16
Јечам најбоље "	2.—
Зоб "	1.60
Кукуруз "	2.40

Курс ефекта.

	нов.	роба.
Уг. жељев. зајам а 120 е.	102	103.50
Англо-унг. банка	104	105.—
Уг. общте кредит. банка	67	68.—
Франко-уг. банка	71	71.50
Уг. хипот. банка	67	68.—
Уг. земљишна кредитна банка	90.50	91.50

Платкова итадиарија у Новом Саду 1869

Телеграм бечке берзе од 8. септембра.

5 проц. метал.	—	—	58.80.
5 " " мај.	—	—	—
5 " " нов.	—	—	—
5 " нар. зај.	—	—	67.90.
1860 држ. зај.	—	—	93.50.
Анци. нар. банке	—	—	718.—
Кредит. акције	—	—	263.—
Лондон	—	—	122.60.
Сребро	—	—	120.50.
Дукати	—	—	5.86.
Уг. Растретнице	—	—	78.50.
Темишч.	—	—	76.—
Брдељске	—	—	77.—
Хрв. слав.	—	—	82.—

Ред пловидбе.

Од Новог Сада у Пешту: сваки дан 12 сата у подне.
 „Новог Сада у Земун: сваки дан у 1/8 сати пре подне, окром петка.
 „Новог Сада до Оршове четвртком 1. сат ујтру.

Стање воде:

Пешта, 6. септ.	5' 1" преко 0. дол.
Појун, " "	4' 7" " оп.
Бездн, " "	5' 1" " "
Осек, " "	3' 1" " дол.
Сегедн, " "	0' 9" " сток.

ОГЛАСИ.

ОБЈАВА.

На овдашњој великој гимназији почиње се идућа школска година 19 септ. (1 окт.) 1869. Ученици уписују се од 16-18 (28-30) септембра у гимназијској дворани.

Они ученици, који нису главну школу свршили, имају испит положити, који ће посведочити, да су зрели за гимназију.

Желати је, да сами родитељи или ових заступници ученике приведу и упишу: особито је ово нужно за оне родитеље, који желе, да им синови навак условно обавезани предмет уче.

При уписивању плаћа сваки новодошао ученик 2 е. 10 н, уписнице, прилог библиотеци 1 е. и школарине 4 е 20 н, од семестра.

Од плаћања овог опрштени ће бити они ученици, који докажу, да су сиромаси а добро се владају и уче.

Извањски ученици могу стан само са знањем управитеља учети.

У Новом Саду А (16) септ. 1869.

241—3—3. Управа српске вел. гимназије.

ОБЈАВА.

Од стране суда слоб: краљ. вароши Нов Сада овим се на основу судског рјешења од данашњег сви они позивају који мисле да наследно право по Феми удовој Дугић над кућом нарц бр. 3139 у Нов. Саду имају, да се за 45 дана са писмени докази код суда овог пријаве, што ће се инаће кућа Кати Латинић рођ Дугић предати и грунтовно преписати.

У Нов Саду 16 августа 1869.

Јован Радовановић с. р. варошки судца.

Ивре Балла с. р. подбележник. 254—1—3

Објава.

Пошто ће овдашња реалка још годину дана даље постојати, то се овим ставља до знања, да идућа школска година на овдашњој реалци почиње 19. септембра (1. октобра) 1869.

16. и 17. септембра (28 и 29. окт.) пре подне од 8 до 12 часова трају уписивања. Сваки ученик има положити уписне таксе 2 фор., школарине 4 е. и прилог на јачку библиотеку.

Сироти ђаци неће плаћати школарине и добијају од завода књиге које им требају на послугу.

Они, који ће ступити у први разред, полагаће испите 17. септ. (29. окт.) после подне.

Из главне скупштине магистрата и представништва слоб. кр. вароши Новог-Сада 13-14. септембра 1869.

Стеван Брановачка с. р. градоначелник.

Мих. Димитријевић с. р. подбележник. 252—1—1

ОГЛАС.

У недељу 7. (19.) септембра у 9 сати пре подне држаће се у овдашњој магистратској дворани јавна лиценцијација ради издавања осветљења вароши под закуп за време од 1. октобра т. г. до 30. септембра г. 1870. — Лиценцијациони услови могу се од данас сваки дан у завању овораршког књиговодитељства видети.

Из главне скупштине магистрата и представништва сл. кр. вароши Новог Сада, држана 13—14 септембра 1869.

Стефан Брановачки, с. р. градоначелник.

Мих. Димитријевић, с. р. подбележник. 244—3—3.

ЕДИКТ.

Од стране суда сл. кр. вароши Новог Сада овим се на основу закључка од 6. септембра 1869. бр. 2247 у расправи заоставине после без тестаментног умрлог Петра Лакића, позива син овог Тими Лакић, ком се место обитовања незна, да за годину дана од данас рачунајући, или сам суду лично или чрез пуномоћника предстане, што ће у противном случају за њега и његов трошак куратор се поставити, и њему припадајући наследни део на руковање предати.

У Новом Саду 6. септембра 1869.

Јован Радовановић, с. р. варошки судца.

Ивре Балла, с. р. подбележник. 242—2—3.

ЕДИКТ.

Од стране суда вароши Новог Сада овим се до јавног знања ставља: да је Јован Стојковић из Новог Сада прошљу од 3. августа 1869. бр. 1923 код овог суда недово с том молбом што би се кућа код број 2343 у Новом Саду као наследје по Лазе и Василији Стојковић родитељима његовим на име његово преписала: Услед тога на основу §. 530. чланка LIV. од године 1868. позивају се сви они, који држе да право наследје на гореназначени непокретностима имају до 15. октобра 1869., да се писмено пријаве, што ће у противном случају проситељу се наследје ово предати, и на њега пре пис учејствовати.

У Новом Саду 6. септембра 1869.

Јован Радовановић, с. р. варошки судца.

Ивре Балла, с. р. подбележник. 243—3—3.

АКЦИЈЕ

БАЧКЕ БАНКЕ

купује по дневној цени

банкерска и мењачка радња

АЛЕКСАНДРА ВИШЊЕ,

дунавска улица бр. 18-19. у Новом Саду.

259—1—3.

ЕДИКТ.

Од стране суда ц. кр. тителског батаљона овим се обзнањује: да је на потраживање одобрене извршна лиценцијација у дољем Ковиљу под бр. 109 лежећег „шилд бирдуза“ са свим споредним сградама, кућом и шталама на простору од 300 квад. фати по процени од 3500 фор. одређена, и за предузеће исте постављен термин на: 24. окт.

1869 по рим.

„ 21. нов. „ 19. дек. }

с тим додатком: да ако при првој и другој продаји неби цена куповина стигла или престоигла суму процене, да ће се на трећој продаји и испод процене продати.

Они који би вољни били купити ово имање нека се у назначене дане у 3. сахата после подне нађу у дољ. Ковиљу на лицу места; протокол процене, табулар ектракт и услове продаје моћи ће се међутим и у канцеларији суда батаљон. разгледати.

Тител 9. септ. (рим.) 1869.

Блумел с. р. капетан.

ЕДИКТ.

Од стране суда ц. кр. тителског батаљона овим се обзнањује: Да је на потраживање одобрене извршна продаја у Чуругу под бр. 171. лежеће непокретности пок. Јакова Колмана састојеће се из једне куће са споредним сградама и 800 квад. фати плаца у процени 1500 е. а вр. и одређена на: 17. окт.

1869.

„ 14. нов. „ 12. дец. }

по римском, с тим да ако при првој и другој продаји неби цена куповина стигла или престоигла висину процене, да ће се на трећој продаји и испод процене продати.

Они који би желели купити ово имање, нека се у одређене дане у 3 сахата по подне пријаве у канцеларији чурушкој; протокол процене, грунтоновицу и услове лиценцијације могу се међутим видети и у канцеларији батаљонској.

Тител 6. септ. 1869.

Блумел с. р. капетан.

256—4—3.

ЕДИКТ.

Од стране суда ц. кр. тителског батаљона обзнањује се: Да ће се на сопствено потраживање Саве Секулића тргов. у Тителу на дан 5. октобра по рим. и идући дана обављати јавна продаја разног дуђанског еснапа за готово. Продаја ће почети сваки дан од девет сахата у јутру.

Они који би имали вољу да што купе, нека изволу у речене дане на лице места дођи.

Куповна цена полаже се одмах.

Тител, 12. септ. 1869.

Грегер с. р. мајор.

258—1—3.

ОГЛАС.

У мојој апотеки код светог духа примеће се под пробитачним условима за практиканта један младш, који је 4. и 6. гимназијалиних разреда са добрим успехом свршио.

У Н. Саду. 4. септембра 1869.

246—3—3 Мориц Брамер.

МАНУФАКТУРЕ ТРГОВИНА.

Браће Максимовића

у Панчеву,

потребује више старијих и млађих помоћника. Писмене и усмене препоруке имају се на њи што скорје управити.

255—1—3

Стечај.

У Пачетину отвара се стечај за учитељску штацију. Плата је 300 е. а вр. и то с почетком нове године 1870. и 1 хват дрва за њега, и 4 хвати за штучу.

Проситељи имају прошењивају инструкција, ваједне са сведочбом практичког курса, на честејши конкурсаторијум управљена, долуподписаном доставити за месец дана.

У Шаду 1. септембра 1869.

Димитрије Марковић. протон. вуковареки.

249—2—3.

Стечај.

На овдашњој српској девојачкој школи код преображенске цркве управљено је место јеневој учителке за годишњом платом 300 е. 31 е. 50 нр. за стан, 6 е. за писарину, 6 фати дрва, за поунење истог места испишује се стечај до последњег септембра по новом.

Потражителке имају са сведочбама доказати, да су на каквом педагогичком заводу испит учитељски са добрим успехом положили.

Молбенице за потраживање поменутог места, имају се до реченог рока, мајистрату доставити.

Од пр. кр. мајистрата Панчева дана 28. августа 1869.

245—3—3.

Продаја куће и земље У СЕНТИ.

У недељу 21. септембра (3. октобра с. р.) о. г. биће у Сенти јавна лиценцијација непокретнога имања пок. Филипа Ђорђевића, које се састоји из куће на пијацу до варошке куће под бр. 705., из седам ланаца ораће земље и једнога винограда од 1 ланца и 700 квад. хв.

Услови лиценцијације могу се сазнати код среског суда у Сенти.

253—1—3

ОБЈАВА.

Од стране магистрата вароши Бел. Бечкерек овим се обзнањује, да ће се народна калдрина, три годишња, сви недељни, и један четврти годишњи начар, који у месецу марту пада, 21. септембра г. на три године, почињући од 1. јануара 1870. под закуп издавати.

Дражба ће се реченг дана у 9 сати пре подне у магистратској дворани држати, на коју се сви они, који имају право ова у закуп узетк желе, тиме позивају, да се услови дотични сваки дан овде видети и прочитати могу.

Од магистрата вароши Бел. Бечкерек дана 20. августа 1869.

247—2—3. Петар Јовановић вар. судца.

Уредник и издаваатељ др. Свет. Милетић.